

Begravelser udenfor og indenfor diget

Indviet jord

Jorden *indenfor* kirkegårdsdiget er *indviet*. Det vil sige, at jorden ved en højtidelig handling er blevet erklæret for hellig.

Det er præsten eller biskoppen, der skal indvie kirkegårdens jord, før den tages i brug til begravelser. Det kan ske i forbindelse med en gudstjeneste, hvor præst/biskop og menigheden sammen går ud på kirkegården. Præsten eller biskoppen læser et stykke fra biblen om, at Kristus har besejret døden, og at alle gøres levende med Kristus. Herefter indvies kirkegården med ordene:

"Så indvier jeg da dette sted til kristen begravelsesplads i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Fred være med deres støv, som skal hvile her. Amen."

Begravelser udenfor diget

I Danske lov fra 1683 stod der, at præsterne ikke måtte holde ligtale over og begrave nogen *indenfor* kirkegårdsdiget, som var blevet henrettet for en forbrydelse eller som havde taget sit eget liv.

Synder så store som mord eller selvmord skulle sones med en retfærdig straf. Man mente, at hvis frygtelige forbrydere som mordere og selvmordere fik en uværdig og skændig begravelse i uindviet jord, så kunne det sikre, at andre mennesker, der havde bevaret den rette tro, trygt kunne leve videre. Og de døde, der ikke havde så store synder på samvittigheden, kunne så hvile

uforstyrret i deres grave *indenfor* kirkegårdsdiget.

Med 1800 tallet kom oplysningstiden, og humanismen vandt frem. Man fik et andet syn på det enkelte menneskes rettighed og værdighed, og lovgivningen blev ændret, så alle nu kunne blive begravet i kirkegårdens indviede jord indenfor diget.

Stendige beklædt med græs ved Randerup kirke